

в с е л я є н а д і ю

НАЙБІЛЬШ характерною рисою для економічної діяльності нашого держлісгоспу у минулому році була певна нестабільність, викликана високим рівнем бартерних операцій. Навіть заробітна плата більше ніж наполовину "перекривалася" так званою отоваркою. Цей фактор також не віднесеш до позитивних явищ, оскільки відсутність "живих" коштів далеко не те, що можна назвати надійним стимулом для підвищення продуктивності праці.

Якщо говорити відверто, то минулий рік для колективу був досить складним. І складнощі ці утворювалися за рахунок недостатньо продуманої політики цін на лісопродукцію, від чого ми дуже і дуже багато втрачали. Це змусило нас вчитися; насамперед – як правильно готувати продукцію на експорт. Навчання пішло на користь, оскільки тепер від експорту (де ціни у 2—3 рази вищі, ніж на внутрішньому ринку) маємо чималий зиск. Зросли останнім часом обсяги реалізації продукції на одного працівника. Отже, зріс і рівень заробітної плати кожного працюючого.

Звичайно, говорити про якийсь великий скачок у розмірах середньої зарплати ще рано, але якщо порівняти минулорічний її рівень (164,8 гривні) до нарахованого і виплаченого у січні нинішнього року, то слід відмітити прирост у межах 90 гривень. Причому до кінця року ми плануємо підняти цю планку до 350 гривень і вище.

Для того, аби досягти наміченого, необхідно зменшити витрати на виробництво, у тому числі матеріальні, які торік склали майже 51 відсоток усіх витрат. Особливо багато доводиться тратитись на паливно-мастильні матеріали. Щоб їх закупити, потрібно було заготовити і реалізувати лісопродукції обсягом майже 11 тисяч метрів кубічних, або ж близько третини від усієї заготовленої протягом року деревини.

Великі затрати несемо й на утриманні доволі зношеного транспортного парку, від оновлення якого просто ніде дітися. Тепер, після виходу на зовнішній ринок, де наша продукція користується попитом, така можливість існує.

Економічний аналіз, що мені довелося робити нещодавно на звітно-виборній профспілковій конференції працівників держлісгоспу, певною мірою вніс надію в колектив, підтвердив, що намітився прогрес у виробництві. А це завжди приємно, коли бачиш зрушення у бік кращого, до більших статків.

Леонтина ДИХАВКА,
головний економіст Володимирецького держлісгоспу.